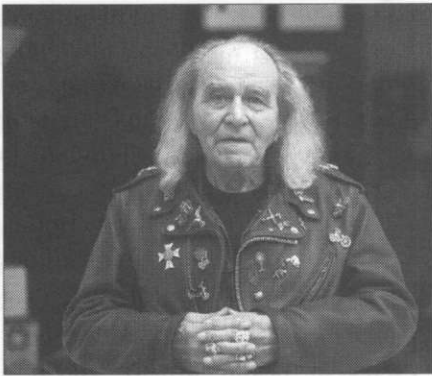

Jézus bőrdzsekiben...

Ifjabb korom egyik meghatározó élménye egy, a témában forradalminak számító könyv elolvasása, s ez által szerzőjének megismerése. 2007-ben jelent meg az Új Ember Kiadó gondozásában Guy Gilbert – Egy bőrdzsekis pap vallomásai című önéletrajzi kötete, melyben a szerző leplezetlenül vall sajátos élethivatásáról. Guy Gilbert, egy ma már 84 éves ős-vagány, az evangéliumi hit és tisztaság harcosa, csaknem negyven éve a párizsi külvárosok és az alvilág mélyéről menti ki fiatal véenceit, azokat az utcai suhancokat, akiket aztán munkatársai segítségével egy emberibb élet reményével és ösvényein kísér tovább. Találón jegyzik meg a kritikusok: „...magával ragadja az olvasót! Felkavar, megdöbbszent, reményt ébreszt, olykor pedig kizökkent lelkiismeretünk nemegyszer olcsón szerzett nyugalomból.” E könyvben olvashatunk egy részt boldogemlékű (és most már Szent!) II. János Pál pápánál tett második látogatásáról, melyről így ír:

„Úgy gondolom, ezt a bőrdzsekit látva II. János Pál egy egész tömeget akart üdvözölni. Abban semmi különös nincs, hogy a pápák sok – reverendák és széles gallérok szárnyán érkező – papot és püspököt fogadnak. De az, hogy alkalmanként a szegények szaga is meglegyinti őket, legalább azok külsején keresztül, akik közöttük élnek, már nem érdektelen dolog. Jézus Krisztus semmilyen megkülönböztető jelet nem viselt öltözetén, de ha visszatérne a földre, akkor fekete bőrdzsekiben

jelenne meg!” Hmm... Jézus fekete bőrdzsekiben? Micsoda abszurditás! - kiáltanak fel sokan. Pusztán, mert nem felel meg a róla alkotott képüknek. Miként Gilbert atya sem fér bele egyetlen skatulyába sem. Azt gondolom sokakat, - köztük engem is - foglalkoztat a kérdés: What Would Jesus Do?, vagyis: Mit tenne Jézus? Fiatalok körében népszerű karszalagon olvashatóak e kérdés kezdőbetűi, s így folyton szem előtt van ez a nagyon fontos szempont. Tényleg, mit tenne Jézus? A válasz tekintetében csak egy gondolatéberesztőt adnék, kiváló költőnk, Lackfi János egyik írását Ferenc pápáról! Hasznos elmélkedést! ☺

A SAJTÓÉRZÉKENY PÁPA-PARADIGMA

Lackfi János értekezése (részlet)

„Lehet-e egy pápa olyan ember, mint a többi? És hogyan legyen olyan? Hiszen ott a nagy pucc meg a felhajtás egyetlen fehér ruhás emberke miatt, templomőrök, pápamobil, svájci gárda, nyári rezidencia, helikopterek, műgyűjtemény, az egész hóbelevanc... Na de a frászkarikát se érdekelné a pápa, ha rágózna, szotyit köpködne az utcán, susogóban járna, dobozból inná a sört a diszkóban, rappelne egy tehetségkutatóban, a Szent Péter téren csövezne egy lakókocsiban... Erre jön egy másféle pápa, tele vannak vele a lapok, mert nagycsütörtökön börtöntöltelékek lábát mossa, széket ad a hosszú órák óta örködő svájci gárdista alá, és elbeszélget vele, csak úgy, spontán beül a személyzeti misére kerteszek meg konyhas nénik közé, magához engedi a gyerekeket, de nemcsak egy-egy kamukép vagy futó áldás erejéig, a szoknyájához bújnak, és a trónján ücsörögnek, személyesen felveszi a telefont egy csóringer vidéki plébánosnak, és mikor az illető egy kifogástalan állapotú, öreg, fehér, Renault 4 essel akarja megajándékozni, először rákérdez,

nem marad-e akkor autó nélkül a plébi, majd köszönettel elfogadja az adományt, és másnap már sofőr nélkül, az ódon járgányon közlekedik. Rajong a fociért, meghívja kedvenc argentin csapatát, a San Lorenzót. Megcsókolja a bőrbeteget, akitől mind undorodnánk. Pápamobilján elviszi egy körre a Down-szindrómás fiatalembert... Elítéli a szíriai háborút, szót emel az esőerdőkért, menekültek befogadására buzdít, szelfizget a tömegben, pedig a biztonság őrei ilyenkor egész biztosan milliméteresre nyírt hajukat tépik. ...

Ferenc pápa, miközben körberajongják, a radikálisoknak túl kevés, a konzervatívoknak túl sok, mindig csak a gond van vele, mindig eleven, nem lehet beskatulyázni, pedig annyi pompás skatulyánk van előre gyártva papírból, fából, bélelve, béleletlen, illő lenne már belepasszolni valamelyikbe. Emlékeztet nagyon Valakire, akit folyton szemrehányásokkal nyaggattak, anyád és rokonaid itt várnak rád, te meg papolsz, Uram, szólj a testvéremre, segítsen a házimunkában, Uram, add, hogy mi ülhessünk majd az égben jobbon és balodon, Uram, az nem lehet, hogy téged keresztre feszítsenek, gondolkodj már, Uram, ki viseli ezt a kemény beszédet, Uram, mi ez a langyos beszéd, keményítenél már be, Uram, nem kéne rohadó síroknak nevezni a hatalmasokat, Uram, nem kéne meghunyászkodni előttük, szedd már elő a kardot, és csapj oda nekik, Uram, nem vonulhatsz be számárcsikón, amikor ott a limuzin, Uram, nem hozhatsz kardot és tüzet, mikor puha kenyeret várunk, és nem szaporíthatsz kenyeret csak úgy, mert rontod a pékek üzletét, Uram, úgy szeretnénk megmondani neked, milyen legyél, és ehelyett caplathatunk a nyomodban, ámulva, háborogva, zavartan, és közben hogy lángol a szívünk, elképesztő, hogy lángol!”

Bobek Tamás atya